

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2793

гр. Варна , 06.08.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ в закрито заседание на шести август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Ивелина М. Събева
мл.с. Лазар К. Василев

като разгледа докладваното от мл.с. Лазар К. Василев Въззивно гражданско дело № 20213100501833 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Въззивното производство е образувано по повод въззивна жалба с вх. № 289828/07.06.2021 г., депозирана от **ОБЩИНА ВАРНА с ЕИК 000093422**, с адрес гр. Варна, бул. “Осми Приморски Полк“ № 43, представлявана от Кмета Иван Портних, чрез Главен юрисконсулт Светлана Цанева, против **Решение № 261590/12.05.2021г., постановено по гр. д. № 3478/2020г.** по описа на РС Варна, ГО, 41 съдебен състав, в частта, с което е **ПРИЕТО ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Община Варна с адрес гр.Варна, бул. „Осми приморски полк“ №43, че ищците Р. Д. АНД. с ЕГН *****, В. АНГ. АНД. с ЕГН ***** и ЕК. Д. В. с ЕГН ***** и тримата с адрес .., са собственици на недвижим имот – 223 кв.м. ид.ч. от поземлен имот с идентификатор № .. по действащата кадастрална карта на район „Аспарухово“ на гр. Варна, одобрена със заповед № РД -18 -73/23.06.2008г. на изп. директор на АГКК, при граници на целия имот: имоти с ид.№№ 10135.5404.9572, 10135.5404.1647, 10135.5404.4789, 10135.5404.1672, 10135.5404.4004, 10135.5404.1671, 10135.5404.1665, 10135.5404.4469 на основание осъществено от тях давностно владение върху имота в периода от 1994г. до 2020г., към което присъединяват и владението на Добри Вълчев Вълчев в периода от 1972г. до 1994г.**

Община Варна счита, че в обжалваната част решението на съда е незаконосъобразно, неправилно и необосновано, несъобразено с приобщения към делото доказателствен материал. Намира, съдът е допуснал съществено процесуално нарушение, като не е спазил принципа за служебното начало, установяване на обективната истина, равенство на страните и вътрешно убеждение. Сочи, че съставът напълно формално е обсъдил твърденията на

страните и събраните по делото доказателства, като е достигнал до неправилни изводи.

Намира, че съдът неправилно не е съобразил становището на ответника, че в частта на имота е приет при съществено закононарушение, тъй като не отразява действителните права на собственост на вписания собственик, доколкото в него е отразено, че наследодателят на ищите не притежава целия имот, а само 1000 кв.м. ид. ч. от него. Сочи, че съдът е игнорирал разпоредбите на чл. 10 и чл. 11 от ЗСПЗЗ, като по този не е приел, че Община Варна е придобила правото на собственост върху 223 кв.м. ид. части от поземлен имот № 1648, целия с площ 1223 кв.м EX LEGE, на основание чл. 25 от ЗСПЗЗ.

Намира, че процесният имот попада в територия/терен/ по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, поради което следва, че е в територия, стопанисвана от ТКЗС, ДЗС или друга селскостопанска организация, образувана въз основа на първите две, т.е. земята е била обобществена. Доколкото имотът е в територия по § 4, сочи, че за него приложение намират правилата на този закон и респективно в плана на новообразуваните имоти се нанасят имотите на ТРИ категории лица - ползватели, на които по един от предвидените от законодателя процедури правото на ползване се е трансформирало в право на собственост чрез заплащане цената на земята, бивши собственици на имотите или техните наследници, с признато или възстановено от поземлена комисия или от общинска служба по земеделие и гори право на собственост върху земеделска земя, попадаща в територия по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ и настоящи собственици, които се легитимират като такива било като приобретатели от първите две категории, било на самостоятелно правно основание. Намира, че дори наследодателят на ищите да попада в тези категории, то той има права единствено върху 1000 кв.м. от процесния имот, поради което и правилно съдът е приел, че ищите не са придобили по наследство процесиите 223 кв.м. ид. части от процесния имот, тъй като никога техният праводател не е притежавал право на собственост върху същите.

За неправилно обаче намира, че съдът е приел, че ищите са станали собственици на процесните идеални части на оригинално придобивно основание, а именно придобивна давност. Сочи, че противно на приетото от ВРС, не е осъществен фактическият състав на придобивната давност, визиран в чл. 79. ал. 1 от ЗС. В допълнение сочи, че за да се придобие имот по давност, то той следва да бъде годин обект на същата, а процесният имот не е такъв, доколкото за него е налице забрана за придобиване по давност, посочена в чл. 86 ЗС, §1 от Закона за допълнение на Закона за собствеността, чл. 29 ЗСГ (отм.), чл. 59 ЗТСУ (отм.), чл. 200 ЗУТ, чл. 5, ал. 2 ЗВСОНИ и др.

На следващо място сочи, че доколкото имотът се намира в терен по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, след изменението на този закон, обн. ДВ, бр. 68 от 30.07.1999г., той може да бъде обект на придобивна давност едва след

надлежната му индивидуализация с ПНИ, като съображенията за това се извеждат от специалния статут на тези недвижими имоти. Тоест, с одобрения и влязъл в сила план на новообразуваните имоти на м. „Боровец-юг" КР 404, процесният новообразуван ПИ № 1648 е индивидуализиран и от този момент е възможно придобиване правото на собственост на който и да е от предвидените в закона способи.

Твърди, че ВРС не е съобразил и трайно установената практика на ВКС, формирана по реда на чл. 290 ГПК, в която е прието, че началният момент на придобивната давност за имоти, за които към момента на влизане в сила на чл. 5, ал. 2 ЗВСОНИ/ДВ. бр. 107 ОТ 18.11.1997 г./ реституционното производство по ЗСПЗЗ не е приключило, съвпада с датата на постановяване на административния акт за възстановяване на имота.

В заключение моли за отмяна на атакуваното съдебно решение, като пледира вместо него да бъде постановено ново, с което да бъде отхвърлен предявеният установителен иск. Претендира сторените разноски за двете съдебни инстанции.

В срока по чл. 263 ГПК е постъпил отговор от Р. Д. АНД., ЕК. Д. В. и В. АНГ. АНД., действащи чрез адвокат С.С.. Въззиваемите намират атакуваното съдебно решение за правилно и законосъобразно, поради което молят същото да бъде потвърдено.

Сочат, че от доказателствата по делото се установява, че Добри Вълчев е придобил процесния имот въз основа на сделка, обективирана в НА от 1967г., като към този момент не е бил в граждански брак. След смъртта си, същият е бил наследен от дъщерите си Р.А. и Е.В.. Съгласно ПНИ на С.О. „Боровец Юг“ от 2002г., процесният имот представлява ПО № 1648 с площ от 1224.01 кв.м. и е записан на Д.В.В.оддържа твърдението си, че разминаването в площите, посочени в НА от 1967г. и ПНИ се дължи на неправилно измерване. Сочат, че целият имот, включително и спорните 224 кв.м. се е владял от тях от 1994г. до 2020г., като преди това владението е осъществявано от наследодателя им, считано от 1967г., поради което общият период на непрекъснато владение е от 1967г. до 2020г.

Намират, че не е налице забрана за придобиване на имота по давност, доколкото същият не е общинска собственост. Видно от удостоверение № АУ020396ВН-007ВХ/12.10.2012г., имотът попада в три стари имота, които са заявени за възстановяване от техните бивши собственици, поради което не може да се приеме, че имотът не е заявен за възстановяване и е станал общинска собственост. Сочат, че от приетите по делото СТЕ и гласни доказателства се установява идентичност между владеният от тях имот и имота на ответника, както и че същият се е владял повече от 10 години непрекъснато и необезпокоявано с намерението за своене, както и че същият е ограден с трайно материализирани граници, които не са били променяни.

Поради изложеното, молят да бъде оставена без уважение въззивната жалба, както и да бъде потвърдено обжалваното решение. Претендират присъждане на сторените разноски.

Постъпилата въззивна жалба е редовна и отговоря на изискванията на чл. 260 ГПК – подадена е от надлежна страна, срещу акт подлежащ на обжалване и съдържа останалите необходими приложения. Представени са доказателства за платена държавна такса.

Страните не са направили доказателствени искания пред настоящия съдебен състав.

Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба с вх. № 289828/07.06.2021 г., депозирана от **ОБЩИНА ВАРНА с ЕИК 000093422**, с адрес гр. Варна, бул. “Осми Приморски Полк“ № 43, представлявана от Кмета Иван Портних, чрез Главен юрисконсулт Светлана Цанева, **против Решение № 261590/12.05.2021г.**, постановено по гр. д. № 3478/2020г. по описа на РС Варна, ГО, 41 съдебен състав.

НАСРОЧВА производството по в. гр. д. № 1833/2021 г. на **ВОС за 11.10.2021 г. от 14:00 ч.**, за която дата и час да се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение, като на въззивника да се връчи и препис от отговора на въззивната жалба.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____